

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

## **RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

### **A R R E S T**

-----

Nr. 90.216 van 13 oktober 2000

A. 84.599/VIII-1388

In zake : **DELOGE** Yves,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Didier PAIN, advocaat,  
rue Delloye Matthieu, 4  
4500 Hoei,

tegen :

**de Belgische Staat**, vertegenwoordigd door  
de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Philippe LEVERT, advocaat,  
Clementinalaan 3  
1190 Brussel.

Tussenkommende partij :

**FRANQUINET** Marie-Anne,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Pierre FRANCOIS, advocaat,  
rue du Château Massart 88  
4000 Luik.

-----

### **DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,**

Gezien het op 2 juli 1999 ingediende verzoekschrift waarbij Yves DELOGE de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 22 april 1999 waarbij Marie-Anne FRANQUINET, substituut-generaal bij het arbeidshof te Luik, benoemd wordt tot advocaat-generaal bij het arbeidshof te Luik;

Gelet op arrest nr. 82.214 van 10 september 1999 waarbij de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien het op 4 oktober 1999 door verzoeker ingediende verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gezien het op 16 november 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Marie-Anne FRANQUINET vraagt als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 13 december 1999 waarbij de tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 6 april 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gezien de brief van 25 september 2000 waarin wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 6 oktober 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BERTRAND, loco Mr. PAIN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. FRANCOIS, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het Belgisch Staatsblad van 30 december 1998 de vacante betrekking van advocaat-generaal bij het arbeidshof te Luik is bekendgemaakt; dat drie bekleders van het ambt van substituut-generaal bij het arbeidshof te Luik, namelijk verzoeker, de tussenkomen partij en Michel ENCKELS, zich kandidaat hebben gesteld; dat het adviescomité van het gerechtelijk arrondissement Luik de volgende adviezen heeft uitgebracht :

S wat verzoeker betreft :

" **A. Persoonlijkheid** : de heer Yves DELOGE is geboren te Dinant op 19 mei 1947.

1. Opleiding :

- Klassieke humaniora
- Licentie in de rechten te Leuven in 1969
- Dienstplicht vervuld bij het 1<sup>ste</sup> Regiment Ardense Jagers - Reserve-kapitein-commandant
- Advocaat bij de balie te Dinant van november 1969 tot juni 1975
- Gerechtelijk stagiair bij het auditoraat bij de arbeidsrechtbank te Hoei in 1975
- Substituut-auditeur bij de arbeidsrechtbank te Hoei (KB van 5 november 1976)
- Gedelegeerd substituut-generaal bij het auditoraat-generaal bij het arbeidshof te Luik (van 1 maart 1984 tot 28 februari 1985 en van 1 april 1993 tot 20 december 1994)
- Substituut-generaal bij het arbeidshof te Luik (KB van 21 december 1994)

2. Gedrag :

De heer DELOGE is een zeer beminnelijk magistraat . Hij heeft een gelijkmatig humeur en is goed geïntegreerd in het sociaal leven.

3. Intellectuele vaardigheden :

De heer DELOGE is bijzonder intelligent, pakt de zaken praktisch aan en kan zeer open voor de dag komen. Hij spreekt gemakkelijk en schrijft precies, duidelijk en beknopt.

4. Fysieke en psychische geschiktheid

De heer DELOGE heeft een zeer goede gezondheid. Het is een zeer evenwichtig persoon.

5. Sociabiliteit :

Het is een magistraat die altijd ter beschikking staat van zijn collega's en van het administratief personeel.

De magistraten van het Hof hebben in verband met de kandidaat er de nadruk op willen leggen dat hij, wat de professionele samenwerking betreft, zeer correct, hoffelijk en hartelijk optreedt.

#### 6. Moraliteit

Het gedrag en de moraliteit van deze magistraat zijn uitstekend.

### **B. Professioneel kader**

#### 1. Huidige werkzaamheden :

De heer DELOGE is onder meer belast met de inspectie van de griffie van de afdeling Neufchâteau van het arbeidshof, naast het toezicht op en het nazien van de inspectieverslagen van de griffies van de arbeidsrechtbanken te Namen, Dinant en Marche-en-Famenne. Hij is belast met de rechtsdagbepaling voor de strafzaken, onderzoekt de strafrechtelijke klachten, voert gegevens in de adviesbank, maakt ontwerpen van circulaires en brieven voor het rechtsgebied op en is aangewezen als verbindingsmagistraat voor de aangelegenheden die verband houden met de sociale zekerheid van zelfstandigen en werknemers, met de wetgeving betreffende de mindervaliden en met het sociaal strafrecht. De heer DELOGE is ten slotte lid van de "Commission Université-Palais" en neemt deel aan de werkzaamheden van de Nationale Commissie voor de Magistratuur en van de Nationale unie van de magistraten van de hoven van beroep.

De heer DELOGE oefent zijn ambt doeltreffend uit en kan zijn verantwoordelijkheid op zich nemen telkens als de omstandigheden dit vereisen. Hij is een hard werker, die methodisch en ordelijk tewerk gaat en naar de essentie van de zaken gaat.

#### 2. Tucht :

Er is hem nooit enige opmerking gemaakt.

### **CONCLUSIE** :

Deze magistraat, die kan bogen op de grootste anciënniteit, heeft zijn ambt altijd op een zeer minzame wijze uitgeoefend, waardoor zijn contacten hartelijk, respectvol en kordaat verliepen. Uit zijn adviezen, ongeacht of ze mondeling of schriftelijk gegeven worden, blijkt stellig zijn nuttige ervaring en een gepaste zin voor synthese. Het is ongetwijfeld een magistraat die de verwachtingen van het Hof kan inlossen als hem in een solidaire en collegiale ploeg de middelen daartoe geboden worden. Zowel zijn grote anciënniteit als de verdiensten waarop net gewezen is wettigen een eenparig ZEER GUNSTIG advies.

- wat de tussenkomende partij betreft :

“ **A. Persoonlijkheid** : Mevrouw FRANQUINET is geboren te Luik, op 23 oktober 1954.

#### 1. Opleiding :

- Klassieke humaniora te Luik.
- Licentie in de rechten aan de universiteit van Luik in 1978
- Inschrijving op de lijst van de orde van advocaten van de balie te Luik in oktober 1981

- Onbezoldigd stagiair bij het jeugdparket te Luik van oktober 1981 tot december 1982
- Attachee op het kabinet van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid (van maart tot juni 1983)
- Substituut-auditeur bij de arbeidsrechtbank te Luik (KB van 6 maart 1984)
- Eerste substituut-auditeur bij de arbeidsrechtbank te Luik (KB van 4 maart 1993)
- Vernieuwing van het mandaat van eerste substituut bij koninklijk besluit van 7 maart 1996
- Substituut van de procureur-generaal bij het arbeidshof te Luik (KB van 22 april 1996)
- Gedelegeerd als adjunct-kabinetschef bij het kabinet van de Minister van Justitie (KB van 11 mei 1998)

## 2. Gedrag :

Mevrouw FRANQUINET is een magistraat die blijk geeft van een zeer grote hoffelijkheid. Haar relaties met de hiërarchie en met haar collega's verlopen zonder problemen.

## 3. Intellectuele vaardigheden :

Mevrouw FRANQUINET heeft zich altijd onderscheiden door haar grote intelligentie. Ze heeft een groot aanpassingsvermogen en gaat derhalve verantwoordelijkheden niet uit de weg. Door haar gezond verstand, samen met haar duidelijke openheid van geest en met een zeldzame grootmoedigheid, is zij een uitstekend magistraat.

## 4. Fysieke en psychische geschiktheid :

Mevrouw FRANQUINET heeft een zeer goede gezondheid. Het is een zeer evenwichtig persoon.

## 5. Sociabiliteit :

Ze staat als magistraat altijd ter beschikking van haar collega's en van het administratief personeel.

Ze bezit van nature uit talent om te communiceren en is door haar gemakkelijke omgang bijzonder geschikt voor de ambten waarnaar thans gesolliciteerd wordt.

## 6. Moraliteit :

Het gedrag en de moraliteit van deze magistraat zijn uitstekend.

## **B. Professioneel kader :**

### 1. Huidige werkzaamheden :

Mevrouw FRANQUINET is thans gedelegeerd bij het kabinet van de Minister van Justitie als adjunct-kabinetschef. Ze neemt er actief deel aan de verschillende wetgevende hervormingen in verband met de problemen inzake de corruptie, het tuchtstatuut van de magistraten en de uitvoering van de hervorming van het openbaar ministerie.

De magistraten van het arbeidshof hebben in verband met deze kandidate er de nadruk op willen leggen dat zij, wat de professionele samenwerking betreft, zeer correct, hoffelijk en hartelijk optreedt.

## 2. Tucht :

Er is haar nooit enige opmerking gemaakt.

## CONCLUSIE :

Na de succesvolle ervaring die ze bij het arbeidsauditoraat te Luik, onder leiding van arbeidsauditeur Raymond FONTAINE, heeft verworven, heeft substituut-generaal FRANQUINET bij het arbeidshof ongetwijfeld oordeelkundig werk afgeleverd dat unaniem gewaardeerd is. Haar scherpe intelligentie, zin voor initiatief en hoffelijkheid die elk contact met haar kenmerken, zonder dat ze haar principes prijsgeeft, geven een zeer gunstige indruk. Binnen het auditoraat-generaal zal ze zeker in staat zijn de doelstellingen te bereiken die noodzakelijk zijn om de bijkomende taken van het openbaar ministerie en van het arbeidshof te vervullen.

ZEER GUNSTIG eenparig advies”;

dat de bestreden handeling als volgt gemotiveerd wordt :

“ Overwegende dat Mevrouw Marie FRANQUINET, substituut-generaal bij het arbeidshof te Luik, voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden;

Overwegende dat de betrokkene met onderscheiding haar diploma van licentiaat in de rechten heeft behaald;

Overwegende dat het een zeer hoffelijk magistraat is;

Overwegende dat ze zich altijd onderscheiden heeft door haar grote intelligentie;

Overwegende dat ze een groot aanpassingsvermogen heeft en de verantwoordelijkheden niet vreest;

Overwegende dat ze door haar gezond verstand, samen met haar duidelijke openheid van geest en een zeldzame grootmoedigheid, een uitstekend magistraat is;

Overwegende dat de betrokkene, na de succesvolle ervaring die ze bij het arbeidsauditoraat te Luik heeft verworven, bij het arbeidshof ongetwijfeld oordeelkundig werk heeft geleverd dat unaniem gewaardeerd is;

Overwegende dat haar scherpe intelligentie, zin voor initiatief en de hoffelijkheid die elk van haar contacten kenmerken, zonder dat ze haar principes prijsgeeft, een zeer gunstige indruk geven;

Overwegende dat zij binnen het auditoraat-generaal zeker in staat zal zijn de doelstellingen te bereiken die noodzakelijk zijn om de bijkomende taken van het openbaar ministerie en van het arbeidshof te vervullen;

Gelet op het eenparige zeer gunstig advies van het adviescomité voor het rechtsgebied van het arbeidshof te Luik, op 29 maart 1999 aan de betrokkene ter kennis gebracht”;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent “aan machtsoverschrijding of machtsafwending, schending van de substantiële of op

straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en niet-naleving van het algemeen rechtsbeginsel dat elke bestuurshandeling moet berusten op rechtens aanvaardbare motieven, schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van de artikelen 10, 11 en 153 van de Grondwet en van artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek”; dat hij inzonderheid tegen het bestreden besluit inbrengt dat de criteria er niet in worden uiteengezet die in aanmerking genomen zijn om tussen de kandidaten te kiezen, noch de redenen waarom de keuze van de benoemende overheid uitgegaan is naar de tussenkomen partij, en niet naar hem;

Overwegende dat, op dat punt, de verwerende partij uiteenzet om welke redenen, die steunen op het advies dat door het adviescomité gegeven is, de tussenkomen partij benoemd is; dat ze van oordeel is dat de uitdrukkelijke motivering van het bestreden besluit voldoet aan de voorschriften van de wet van 29 juli 1991, waarbij niet vereist wordt dat in een benoemingsbesluit uiteengezet wordt om welke redenen de kandidatuur van een sollicitant niet in aanmerking genomen is; dat de verwerende partij ter ondersteuning van haar betoog de arresten FRANCE, nr. 52.290 van 7 maart 1995, DEBRA, nr. 51.652 van 15 februari 1995, DE KOOT, nr. 72.723 van 25 maart 1998, en MIGNON, nr. 65.181 van 12 maart 1997, citeert;

Overwegende dat in dit opzicht de rechtspraak van de Raad van State niet constant is, doordat het betoog van verzoeker kan berusten op talrijke arresten; dat de arresten die de verwerende partij citeert steunen op verklaringen die de Minister van Binnenlandse Zaken gedaan heeft ten overstaan van de Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden van de Senaat en dat in het verslag dat namens die commissie uitgebracht is het volgende staat :

- “ De Minister verduidelijkt dat in positieve zin moet worden gemotiveerd. Men moet vermelden dat een bepaalde kandidaat benoemd wordt omdat hij voldoet aan de voorwaarden. Men moet niet vermelden waarom de andere kandidaten niet in aanmerking kwamen” (Gedr. St., Senaat, nr. 215-3 (B.Z. 1988), blz. 7),
- “ De Minister herinnert eraan dat het niet nodig is het “niet benoemen” van een kandidaat te motiveren. Men moet enkel de benoeming van een kandidaat motiveren. In verband met de benoeming van de notarissen merkt hij op dat er verschillende kandidaten kunnen voldoen aan de voorwaarden, maar dat de keuze toch bij de Minister ligt. Er moet dus vermeld worden dat een welbepaalde persoon voldoet aan de voorwaarden, dat er een vacante betrekking is en dat bedoelde kandidaat door de Minister werd in aanmerking genomen. De uiteindelijke keuze behoort overigens tot de exclusieve bevoegdheid van de Minister.

Een lid is van mening dat degene wiens kandidatuur niet in aanmerking werd genomen recht heeft te weten waarom.

De Minister deelt die mening niet. Hij verwijst naar de administratieve rechtspraak. Indien de eerste kandidaat op de lijst van de door het directiecomité in aanmerking genomen kandidaten benoemd wordt, dan hoeft de Minister zijn beslissing niet te motiveren. Indien hij daarentegen een andere kandidaat wil benoemen, is hij verplicht zijn keuze te motiveren” Gedr. St., Senaat, nr. 215-3 (B.Z. 1988), blz. 8);

Overwegende evenwel dat artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen als volgt de bestuurshandeling omschrijft :

“ De eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursdelen of voor een ander bestuur”;

dat tijdens de parlementaire voorbereiding van deze wet erop gewezen is dat “een beslissing motiveren betekent dat de logische premissen, de juridische zowel als de feitelijke, samen met de beslissing zelf kenbaar worden gemaakt; het betekent dat degene die de bestuurshandeling verricht aan de belanghebbenden laat weten waarom hij in een bepaalde omstandigheid van zijn bevoegdheid gebruik heeft gemaakt” en dat “indien hij voordeel uit de beslissing haalt, (...) het van weinig belang (is) te weten waarom ze werd genomen. Anders is het wanneer de beslissing hem een recht ontzegt dat hij meende te bezitten” (Gedr. St., Senaat, nr. 215-1 (B.Z. 1988), blz. 2); dat eveneens onderstreept is dat de procedures, doordat ze op tegenspraak geschieden, betrekking hebben op zeer verscheiden, zelfs tegengestelde belangen (ib. blz. 3), terwijl er ook rechtshandelingen zijn waarvoor de bestuurde de bescherming door een intrinsieke motivatie niet a priori nodig heeft : met name de handelingen waaruit hij voordeel haalt (Gedr. St., Kamer, nr. 1595/4 - 90/91, blz. 5);

Overwegende dat de ratio legis van de wet van 29 juli 1991 nog fundamenteeler is, zoals ze ondubbelzinnig uiteengezet is in de parlementaire voorbereiding; dat gesteld is dat “in geval van beroep (...) de verzoeker die de motivering van een bestreden handeling kent, beter zijn rechtsmiddelen (kan) voorbereiden” (Gedr. St., Senaat, nr. 215-1 (B.Z. 1988), blz. 1, en nr. 215-3 (B.Z. 1988), blz. 3); dat de Raad van State, afdeling wetgeving, zich eveneens in die zin heeft uitgedrukt :

“ (...) wordt de algemene verplichting om de bestuurshandelingen formeel te motiveren, overal waar ze wordt gehuldigd, niet alleen beschouwd als een correlaat van het recht van de bestuurde om behoorlijk te worden ingelicht over beslissingen die op hem persoonlijk betrekking hebben, doch ook als een essentiële waarborg voor een goede werking van het gerecht. Doordat in het instrumentum de anders geheim gehouden motieven van de bestuurshandeling kenbaar worden gemaakt, wordt in de eerste plaats aan de burger en vervolgens aan de rechter de gelegenheid gegeven om de regelmatigheid ervan met volle kennis van zaken na te gaan. De wettigheidscontrole wordt er in zeer ruime mate door vergemakkelijkt”. (Gedr. St., Senaat, 215-2 (B.Z. 1988), blz. 6);

Overwegende, ten slotte, wat betreft de strekking van de verplichting om te motiveren, dat de indiener van het wetsvoorstel dat de wet van 29 juli 1991 geworden is, aangegeven heeft dat “hetgeen uitdrukkelijk moet worden vermeld (...) de redenering (is) die tot de beslissing heeft geleid” (Gedr. St., Senaat, nr. 215-1 (B.Z. 1988), blz. 9);

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat niet de begunstigde van een benoemingsbesluit, maar de afgewezen medekandidaten belang hebben bij een uitdrukkelijke motivering; dat de uiteenzetting van de kwaliteiten van verzoeker noodzakelijk, maar niet voldoende is; dat de steller van de handeling eveneens de redenen moet aangeven die hem ertoe aangezet hebben een kandidaat boven een andere te verkiezen, zo niet is de motivering niet afdoende in de zin van artikel 3, tweede lid, van de wet van 29 juli 1991; dat de gelding van dat vereiste geval per geval moet worden beoordeeld, inzonderheid rekening houdend met de toedracht van de zaak en met het aantal betrokken kandidaten;

Overwegende in het onderhavige geval, dat in het bestreden besluit de kwaliteiten worden uiteengezet die de steller ervan de tussenkomende partij toemeet, maar niet de redenen worden opgegeven waarom hij, wanneer hij heeft moeten kiezen tussen twee uitstekende kandidaten, zijn voorkeur heeft te kennen gegeven voor de tussenkomende partij, veeleer dan voor de verzoeker; dat het middel gegrond is, in zoverre het ontleend is aan schending van de wet van 29 juli 1991,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 22 april 1999 waarbij Marie-Anne FRANQUINET, substituut-generaal bij het arbeidshof te Luik, benoemd wordt tot advocaat-generaal bij het arbeidshof te Luik.

### **Artikel 2.**

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

**Artikel 3.**

De kosten, bepaald op 19.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien oktober tweeduizend door :

|        |              |                  |
|--------|--------------|------------------|
| de Hr. | GEUS,        | kamervoorzitter, |
| Mevr.  | DAURMONT,    | staatsraad,      |
| Mevr.  | GEHLEN,      | staatsraad,      |
| Mevr.  | HONDERMARCQ, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**M. -Cl. HONDERMARCQ.**

**J. -Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI